



Amalka Ľudmila Valenčíková (1980) študovala na Strednej priemyselnej škole v Spišskej Novej Vsi, odbor kameňosochárstvo, a na Strednej priemyselnej škole odevnej v Trenčíne. V r. 2000 – 2006 pokračovala v štúdiu v Ateliéri slobodnej kreativity-3D na Fakulte výtvarných umení a intermédií Technickej univerzity v Košiciach, pod vedením prof. Juraja Bartusza. V r. 2003 – 2004 sa zúčastnila študijnej stáže na Accademia di Belle Arti, L'Aquila, Taliansko a v r. 2005 – 2007 absolvovala doplňujúce pedagogické štúdium na Fakulte umení Technickej univerzity v Košiciach. V r. 2010 – 2012 pracovala ako odborný pedagóg na Strednej odbornej škole drevárskej v Spišskej Novej Vsi. V r. 2010 sa zúčastnila umeleckého pobytu v Belgicku. V r. 2010 – 2012 založila a viedla Štúdio Kreativitu pri Dome Matice slovenskej v Spišskej Novej Vsi. V r. 2018 – 2019 pôsobila ako odborný pedagóg na Škole umeleckého priemyslu v Košiciach. Pravidelne sa zúčastňuje kolektívnych výstav a sympózií. Pracuje v médiu sochy, objektu, inštalácie a performance, kde často začleňuje aj texty autorskej lyrickej poézie. V rámci výstavy aktivizuje diváka na interakciu s dielom: „**Výstavných exponátov sa prosím dotýkajte!**“.

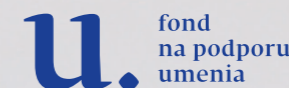
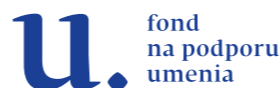
Amalka Ľudmila Valenčíková (1980) studied stone sculpture at the Secondary Technical School in Spišská Nová Ves and textiles at the Secondary Industrial School of Clothing Production in Trenčín. In 2000 - 2006 she continued her studies in the Studio of Free Creativity-3D at the Faculty of Fine Arts and Intermedia, Technical University of Košice, under the guidance of prof. Juraj Bartusz. In 2003 - 2004 she completed an internship at the Accademia di Belle Arti, L'Aquila, Italy and in 2005 - 2007 she completed pedagogical studies at the Faculty of Arts, Technical University of Košice. In r. 2010 - 2012 she worked as a professional teacher at the Secondary Technical Woodworking School in Spišská Nová Ves. In 2010 she took part in an artistic residency in Belgium. In 2010 - 2012 she founded and led the Studio of Creativity at the Slovak Matica in Spišská Nová Ves. In 2018 - 2019 she worked as a professional teacher at the Vocational Art School in Košice. She regularly participates in collective exhibitions and symposia. She works in the medium of sculpture, object, installation, and performance, where she often incorporates texts of the lyrical poetry. During the exhibition, she activates the viewer to interact with the artworks: “**Please touch the art!**”.

Amalka Ľudmila Valenčíková: IN(DENTITY)

Kurátor/Curator:
PhDr. Vladimír Beskid

www.valencikova.sk

Tvorivú fázu projektu z verejných zdrojov formou štipendia podporil Fond na podporu umenia



Priestor
Space **IN(DENTITY)**

Amalka Ľ. Valenčíková



I. Vnútrotný priestor a jeho materiály

Mladá slovenská umelkyňa Ľudmila A. Valenčíková (* 1980) vytvára vlastný, trochu zväzujúci priestor identity. Modeluje sériu stretnutí objektov, sôch, reliéfov a interaktívnych inštalácií. Ide o formátovanie uceleného vizuálneho prostredia, kde dochádza k osobitému „ohmatávaniu“ jej intímneho a imaginárneho priestoru, ktorý dostáva mäkkú a tekutú povahu. Nielen pre zapojenie väčšiny mäkkých a dočasných materiálov (textil, krajky, vatelín, molitan, polystyrénová drť, silikón, sieťky, pančuchy, nájdené predmety), ale aj pre svoju feminijnú poetiku a plynutie textov, premenlivosť situácií a prechod od intímneho odkrývania niečoho krehkého i zraniteľného až po zahaľovanie, tajomnosť a neprenosnosť (ne)dopovedaného. Výstava Priestor IN(dentity) tak prináša imaginatívny „zošitý“ vnútrotný priestor mladej umelkyne, ženy a matky - „s roztekajúcim bruchom sa už nerozprávam“...

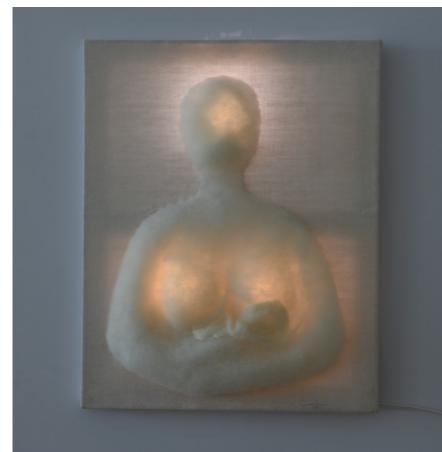
II. Symbolický priestor

Tento osobný priestor Amalka predstavuje „ako vymedzenie pocitovej potreby „ochrany““, filtruje dáta, mixuje pocity a prevádza sochársku formu na novú symbolickú úroveň. Navodzuje isté duchovné stavy v telesnom tvare a zhmotnení. Jednak sprítomňuje archaické vedomie a „rozdýchanie“ hmoty (metaforicky vyjadruje plodnosť, materstvo, archetyp pramatky, mužskú a ženskú silu „zastavme ich sestry“) a jednak prináša aj fyzickú zmyselnosť a útrapy (telesnosť, znak kosoštvorca a vajíčka, unavené telo, dojčenie a pod). Nakoniec prehovára aj nefarebnosť materiálov a všadeprítomná biela (plachta, čipka, vatelín, sadra, vata) – to je tichá symbolická krajina čerstvo zasneženej nevinnosti, prenatálnej čistoty a nepoškvrnenosti ľanovej plachty od babky. Zabývaný priestor pripomína jednotlivé zastavenia súženia a skúšky na ceste životom a umením s odstrihnutým zvolaním: „(Z)miluj sa“.

III. Osobná výpoveď, spoveď a odpoveď

Sebareflexný priestor Amalky prináša niečo rozprávkové, milé a čipkované, ale aj zraňujúce a znepokojivo bolestivé – „koľko stehov, toľko jaziev na duši...“. Je to vzácne autentické a existencionálne (pre mužov možno aj nedostupné). Zaznieva tu niečo melancholické, plaché a mlčanlivé, trochu uzavreté a nedokončené - „ponorím sa do prázdnoty a budem chladnúť...“, ale aj emocionálne nabitá a expanzívne podmanivá - „Rozpínam sa v priestore až sa stratím...“.

b.skid



I. Interior space and its materials

The young Slovak artist Ľudmila A. Valenčíková (*1980) creates her own, a little bit binding space of identity. She models a series of encounters of objects, sculptures, reliefs and interactive installations. It is concerned a formatting of a coherent visual environment, where there is a special “sensing” of her intimate and imaginary space, which acquires a soft and fluid nature. Not only for the involvement of most soft and temporary materials (textiles, lace, wadding, foam, polystyrene crumb, silicone, nets, stockings, and found items), but also for their feminine poetics and flow of texts, the variability of situations and the transition from intimate discovery of something fragile and vulnerable to clouding, secrecy and non-communicability of the (un)told. The exhibition Space IN(dentity) thus brings an imaginative “stitched” inner space of a young artist, a woman and a mother - “I no longer talk with my away-flowing belly”...

II. Symbolic space

Amalka presents this personal space “as a demarcation of the emotional need for “protection””, filters data, mixes feelings and transposes the sculptural form to a new symbolic level. She induces certain spiritual states in bodily form and materialization. On the one hand, she presents the archaic consciousness and “breathing” of matter (metaphorically expresses fertility, motherhood, great-grandmother’s archetype, male and female power “let’s stop them, sisters”) and on the other hand she brings physical sensuality and suffering (corporeality, symbol of rhombus and egg, tired body, nursing, etc.). Finally, the colourless materials and the ubiquitous white (tarpaulin, lace, wadding, plaster, cotton wool) speak of this - it is a quiet symbolic landscape of freshly snow-covered innocence, prenatal purity and the immaculateness of linen canvas from grandma. The domesticated area in question recalls the individual stops of tribulation and trials on the path of life and art with a cut-off exclamation: “(Have a pity) and love yourself”.

III. Personal statement, confession and answer

Amalka’s self-reflective space brings something fabulous, nice and lacelike, but also hurtful and disturbingly painful - “how many stitches, so many scars on the soul...”. It is rarely authentic and existential (perhaps even unavailable to men). There is something melancholy, shy and silent, a little closed and unfinished - “I will dive into emptiness and cool down...”, but also emotionally charged and expansive captivating - “I expand in space until I get lost...”.

b.skid